

Det beskriver blot, hvad der har været lov i landet i mindst 30 år, siden Ritt Bjerregaard var undervisningsminister. Modellen er jo, at der er nogle ting, som man har lov til at gøre lokalt, men det skal være frivilligt – altså, man må gerne bede bønner lokalt, men ingen skal tvinges til at deltage i det. Sådan har det været. Det er lov i landet, og det har ikke givet problemer. Skulle det give problemer i fremtiden, ja, så må man jo tage spørgsmålet op, om man skal ændre loven.

Men jeg vil straks sige, at hvis løsningen så bliver, at man forbyder alle bønner, bliver man også nødt til at forbyde morgensalmen »Gud, du som lyset og dagen oplod« og mange andre salmer. Så det er ikke så let. Og derfor vil jeg råde til, at vi lader det gode gamle regelsæt stå, indtil det giver problemer. Så må vi jo se, hvordan vi kan løse eventuelle problemer.

Kl. 11:19

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:19

Martin Henriksen (DF):

Det er jo en foruroligende udvikling, jeg synes dansk politik er inde i, og specielt den borgerlige regering. Vi lader regelsættet stå, indtil det giver problemer, og når det giver problemer, så afskaffer vi salmesang og fadervor. Må man så heller ikke længere gå i kirke til påske eller ved juletid osv., må man ikke have minikonfirmationer i folkeskolen, må man ikke have konfirmationsundervisning, der ligger i forlængelse af folkeskolen? Vi ved jo godt, hvorfor ministeren siger det. Det er, fordi ministeren simpelt hen er bange for, at de internationale konventioner forbyder Danmark at sige, at det i den danske folkeskole er den danske kultur, der har førsteprioritet. Det er jo grotesk, at vi er kommet dertil, mildest talt.

Jeg vil bare sige, at jeg er uenig i, at det ikke er en ny praksis fra ministeriets side, for ministeren siger i et svar til Folketinget, at da de i 1978 undersøgte det her i ministeriet, nåede de frem til, at det var o.k., at man eksempelvis ved morgensamlingen bad fadervor, eller at man havde en bøn, hvori grundbegrebet var bygget op omkring fadervor. Det var i orden. Nu siger man så også, at alle andre bønner er i orden, men en muslimsk bøn kan vel ikke være bygget op på samme måde som fadervor. Det er en anden religion. Og det samme gælder for andre bønner.

Kan ministeren ikke se, at ministeren er inde på et skråplan, når ministeren siger, at hvis vi står fast på, at det er dansk kultur, der har første-

prioritet i vores folkeskole, så bliver vi, fordi vi har tilsluttet os nogle internationale konventioner, nødt til at sidestille alle kulturer i Danmark? Det er jo en uholdbar udvikling. Kan ministeren ikke se det? Vil regeringen stå fast på, at dansk kultur har førsteprioritet i den danske folkeskole, og agter man overhovedet at foretage sig noget som helst ud over at komme med nogle principielle tilkendegivelser fra Folketingets talerstol?

Kl. 11:21

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:21

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jo, hvis der var tale om en udvikling, og hvis denne udvikling gik i retning af et skråplan, så ville jeg også være bekymret, men det, jeg forsøger at sige, er jo, at der ikke er noget nyt i sagen. Det er et ældgammelt regelsæt, som ikke har givet problemer, og så har jeg prøvet at beskrive, at hvis vi ændrer det regelsæt og f.eks. forbyder bønner, hvad jeg ikke anbefaler, så er man nødt til også at forbyde visse salmer eller måske alle salmer, og så opstår der jo et kulturtab, som der ikke er nogen grund til at risikere.

Det er derfor, jeg synes, at det gode gamle regelsæt kan køre videre, i hvert fald indtil f.eks. skolelederne kommer og beder om nogle andre regler, fordi de har svært ved at administrere de eksisterende.

Så vil jeg godt understrege, at man jo godt kan være enig i et synspunkt uden at omsætte dette synspunkt til et statsligt regelsæt med bekendtgørelser og cirkulærer og undtagelser, som giver en masse bøvl og måske sager for Ombudsmanden og domstolene og internationale instanser. Altså, så længe man kan slippe for det, skulle vi så ikke prøve det?

Kl. 11:22

Formanden:

Så er det hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:22

Søren Krarup (DF):

Jeg har lyst til at sige til undervisningsministeren, som jeg egentlig har været i debat og konflikt med siden 1968, at jeg synes, han er slået ind på en meget farlig vej, som også hænger sammen med en konfliktskyhed hos ham, der igen hænger sammen med en misforståelse af det grundtvigske, der skulle være hans udgangspunkt.